

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Laan til vanskeligt stillede Fiskere til Anskaffelse af Fiskeredskaber eller andre til Fiskeriets Udøvelse nødvendige Driftsmidler.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3358; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 589).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

J. P. Larsen: Det nedsatte Udvalg har afholdt nogle Møder og haft et Samraad med Ministeren for Søfart og Fiskeri. Det er ikke lykkedes i Udvalget at opnaa Enighed, og der stilles af et Mindretal en Række Ændringsforslag. Derimod er der Enighed i Udvalget om et Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren og er af rent formel Karakter. Udvalgets Flertal maa derefter indstille Lovforslaget til Vedtagelse med den nævnte Ændring.

De af Mindretallet stillede Ændringsforslag gaar i Hovedsagen ud paa at yde en Understøttelse til saadanne Fiskere, som ikke ejer Baade og Redskaber. Ved Vedtagelsen af noget saadant vilde Lovens Karakter fuldstændigt forandres, idet Loven vilde blive baade en Laanelov og en Understøttelseslov. Noget saadant har Udvalgets Flertal ikke kunnet tiltræde. Endelig gaar et af Mindretallets Ændringsforslag ud paa at gøre Loven gældende ogsaa for Færøerne. Dette vilde jo ligge ganske udenfor den Karakter, som oprindeligt har været Loven tiltænkt. Udvalgets Flertal har heller ikke kunnet tiltræde dette Ændringsforslag.

Jeg skal derfor fraraade at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag og henstille, at man stemmer for Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, dog med den af Ministeren foreslaaede Ændring.

A. Chr. Christensen: Som det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen bemærkede, og som det fremgaar af Betænkningen, er det ikke lykkedes i Udvalget at opnaa Enighed, hvad jeg i høj Grad beklager, da vi fra alle Sider er enige om Lovforslagets Hovedformaal, nemlig at yde Fiskeriets Udøvere mindre Laan som Hjælp til Anskaffelse og Istandsættelse af de nødvendige Fiskered-

skaber. Vi fra Venstres Side har imidlertid ment, og dette er ogsaa tiltraadt af de Konservative, at Laanebeløbets Størrelse er saa ringe i Forhold til det paagældende Formaal, at en Afkortning vilde gøre Lovforslaget betydningsløst. Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag om, at sidste Stykke i § 2 udgaar. Endvidere stiller Mindretallet Forslag om, i Overensstemmelse med vore Udtalelser ved første Behandling, at komme de allervanskeligst stillede af vore Fiskere til Hjælp, nemlig Partsfiskerne, de Fiskere, som er Familieforsørgere og ikke ejer Baad og Redskab, og vi stiller derfor Ændringsforslag Nr. 1 til § 2.

Mindretallet stiller ligeledes Ændringsforslag Nr. 3 til § 7 om, at Paragraffen udgaar, samt Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter der til Lovforslagets Titel føjes: „samt Tilskud til Partsfiskere“. Ændringsforslag Nr. 2 til § 4, der er stillet af Ministeren, er jo, som nævnt, tiltraadt af hele Udvalget.

Vi beklager, at det ikke har været muligt at formaa Ministeren til at modtage Mindretallets Ændringsforslag. Ganske bortset fra, om man vil henregne Partsfiskere til Lønarbejdere eller til Fiskere, er det jo saaledes, at deres Løn bestaar i en Andel af Fangsten, og de maa derfor ganske dele Lod og Kaar med Fartøjerne. De har som de lidt under de daarlige Priser og vanskelige Tider og maa derfor have samme Krav paa Krisehjælp som andre Fiskere. Om man saa bagefter vil oprette en særlig Arbejdsløshedskasse for Partsfiskere, er en anden Side af Sagen, det maa vi overlade til de enkelte Kredse af Partsfiskere selv. Hvis man f. Eks. i Esbjerg ønsker at oprette en saadan Arbejdsløshedskasse, er der intet at sige dertil. Det løser blot ikke Spørgsmaalet om Krisehjælp. Det er nu, der skal ydes Krisehjælp, det er nu, Erhvervsfiskerne og Partsfiskerne trænger til en Hjælp, og saa kan man bagefter tale om Oprettelse af en Arbejdsløshedskasse, men Dansk Fiskeriforening har ikke ment, at Sagen kunde løses paa den af Socialministeriet foreslaaede Maade. Vi maa nemlig huske paa, at disse Fiskere ikke er Arbejdere, de er paamønstret et Fartøj og gaar paa Fiskeri, naar Vejret tillader det, de tjener bare saa lidt ved det, at de knap kan leve deraf. Derfor maa det være rigtigt ogsaa at komme disse Mennesker til Hjælp.

Den økonomiske Side af Sagen kan heller ikke være uoverkommelig. Vi har fra Mindretallets Side erklæret, at vi var rede til at forhøje Laanebeløbet, hvis det skulde vise sig at blive nødvendigt. Der findes her i det gamle Land ca. 500—600 af disse saakaldte Partsfiskere, og af dem er der